

Norrländska Socialdemokraten

Genialt, berörande och skrämmande

DANS

What moves you?

Move

Studio Acusticum, Piteå

Fredag 12 september

Medverkande: Danskonstnären Charlotta Ruth, kontrabasisten och jazzmusikern Johannes Burström, båda från Sverige. Norska ljusdesignern och videokonstnären Tobias Leira, ryska dans- och performancekonstnären Alexandr Andriyashkin, samt Kateryna Zavoloka - ukrainsk elektronikamusiker och grafisk designer.

Moves föreställning är mycket mer än dans: En enhet av musik, ljus, ljud, och inomhusflyttad gatuteater. Ett resultat av en ständigt föränderlig rörelse mellan de fem scenkonstnärernas hemländer, specialkunskaper och uttryckssätt. En symbios mellan skapande eldsjälur - och en slags fungerande kulturpolitik.

Move är en av de märkligaste och mest utmärkande satsningar som länets resurs- och utvecklingscentrum för dans, Dans i Nord, gjort. Sedan projektet startade i Piteå sommaren 2006, har kvintetten varit på arbetsresor i allas respektive länder utom Norge, som väntar i samband med höstens turné i Norrbotten, som för övrigt avslutas i Luleå 10 oktober.

Två års samlande av material har bearbetats till föreställningen "What moves you?". Det känns som att vistas i en dröm där allt är exakt men samtidigt så omtumlande att den blir en mardröm. En stiliserad orgie av stämningsljus, dissonanser, ljudvibrationer och rörelsemönster. Verkligheten samplad till en fantasi och tvärtom.

"En konstnärlig dialog med besökta platser, som fortsätter när vi kommer till Norge" säger Move själva om föreställningen. Därför känns det nästan lite förmätet att recensera den, då slutprodukten bara är en del i ett större experiment om hur man arbetar med och förmedlar konst.

Att de fem tar uppgiften på djupaste allvar råder inget tvivel om. Det är hög kvalitet på allt och mest förundras jag när de två dansarna rör sig kring varandra i ett närmast perfekt samspel. Men egentligen går det inte att bryta ut något enstaka element ur Moves rörliga helhet. Scenkläderna är med ett undantag (Sverigekalsonger!) neutrala, som för att understryka allt som händer. Det börjar och slutar med det kroppsspråk som människor använder för att visa vägen åt någon som gått vilse, fast här i ultrarapid.

Genialt, berörande och så pass skrämmande att jag är glad när den knappa timmen är över och jag får vakna.

Av KARINA SUNDKVIST

Publicerad 13 september 06:00

